

მ ი ს ტ მ რ ი ა

ის მახსოვს, ვინც მტერია
(ვსაუბრობ უცნობ კაცთან) .
ეს ლექსი დ მისტერია
და სასიკვდილო განცდა.

მე ვსდუმვარ, ვით მუმია,
აღბათ სიცოცხელე არ ღირს.
და ახლა სიჩუმეა
მიტოვებული ბადის.

დღეს კარგი ტაროსია,
მივსდევ ოცნებას დაღლილს
ირგვლივ კვიპაროსია,
გარდა ცისფერი სახლის.